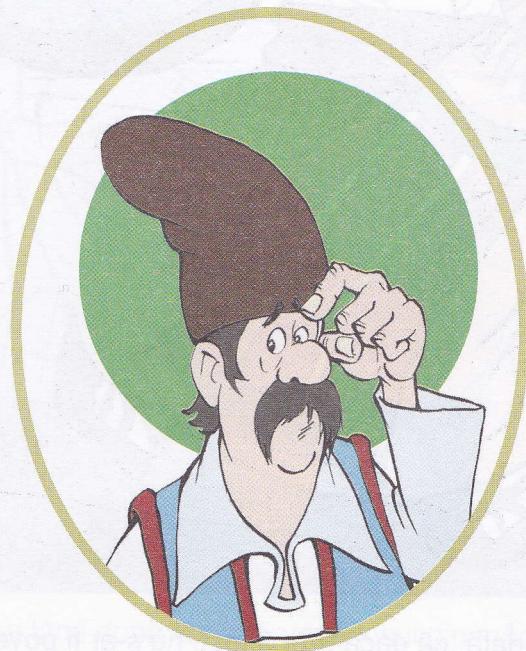

PROSTIA OMENEASCĂ

Adaptare text: Elena Ionescu
Corectură: Laura Ivona Dumitru
Illustrații: Costin Călimoceanu
DTP: Daniel Cozma

Editura

ANDREAS

A fost odată ca niciodată, că dacă n-ar fi fost, nu s-ar fi povestit... A fost odată un om însurat, și el trăia la un loc cu soacră-sa. Nevasta lui, care avea un copil mic, era cam proastă de minte; dar și soacră-sa era tot la fel. Într-o zi, omul plecă la treabă. Nevasta lui își scăldă copilul, îl alăptă, îl puse în copaie lângă sobă, și cântă și-l legănă până ce-l adormi. După ce-l adormi, stătu ea puțin pe gânduri și-apoi începu a se boci cât o țineea gura: „Aoleu! Copilașul meu! Copilașul meu!”.

Mama ei, care torcea lână după sobă, aruncă fusul din mâna speriată:

– Ce ai, draga mamei, ce s-a întâmplat?

– Vezi, mata, bulgărele de sare de pe sobă? Dacă s-ar sui mâța acolo, are să-l trântească drept în capul copilului și are să mi-l omoare...

– Vai de mine și de mine, se vede că i s-au sfârșit mititelului zilele!

Și cu ochii pironiți pe bulgărele de sare și cu mâinile încleștate, începură a-l boci amândouă, ca niște smintite, de răsunătoată casa.

Pe când boceau aşa proastele, iaca veni şi tatăl copilului de la muncă, flămând şi obosit, ca vai de el. Auzi de afară bocetele şi ţipetele lor.

– Ce este aici? Ce v-a apucat, nebunelor?

Atunci nevastă-sa, venindu-şi puțin în fire, îi spuse să privească la bulgărele de sare de pe sobă, care o să cadă drept în capul copilașului şi o să-l omoare.

După ce îi povesti întâmplarea neîntâmplată, se puse din nou pe jelit.

– Cum să cadă, măi femeie, dacă nu-l trânteşte nimeni? se nedumeri omul.

– Bre! mulți proști am văzut la viața mea, dar ca voi n-am mai văzut! Mă duc în lume și, de-oi găsi altii mai proști decât voi, m-oi întoarce acasă. De nu, eu pe-aicea nu mai calc! M-am săturat să suport prostia și väicărelile voastre! Auzi la ele, să te jelești de ceva ce nu s-a întâmplat!

Zicând acestea, oftă din greu, ieși pe ușă, fără să-și ia rămas-bun și plecă supărăt și amărăt ca vai de el.

„Căci omul fără noroc, nici acasă n-are loc!“